

במוקד התיאטרון הגרמני משלב במאי יהודי פוליטיקה, כורנוגרפיה וקלאסיקה

צדיקה ולא תמים

היהודי

השחקן האנס מאנקה, ותיק התיאטרון הגרמני, בתפקידו של שילוק היהודי, הנחשב לא פעם לתפקיד אנטי-שמיי.

רק כדי להיכנס למחזות שהוא מעוניין בהם.

צאדק רוצה לחנך את הקהל ליחס חדש לתיאטרון. אין הוא מתכוון להתחרות בתלוויזיה. הוא רוצה להפשיט את התיאטרון מבגדי הקטיפה שלו, ולהביאו לעם. ואם זה מבהיל כמה בורגנים מסורתיים, זה בוודאי טוב.

במת המסלולים

זוהי תפאורה מיוחדת במינה למחזה השקספירי הקלאסי, הסוחר מוונציה. צאדק נותן לזוג הנאהבים לעבור על פני מסלולי הליכה אינסופיים. התפאורות רבות-הדימיון שלו עזרו אף הן לצאדק להכניס אווירה של חידוש ומודרניזציה לתיאטרון.

העוזרת

של אדולף היטלר, בי מחזה הפורנו-פוליטי, היא השחקנית הגרמנית בריגיטה יאנר, בתלבושת המזכירה תמונות פורנוגרפיות גרמניות לפני שני דורות.

מ שהו מוזר קורה באחד ממוקדי התיאטרון הגרמני: התיאטרון הפרנקפורטני של העיר בוחום. בחבל-הרור התיאטרי.

בכל שאר 200 התיאטראות הציבוריים של גרמניה, הבולעים מדי שנה 500 מיליון לירות מכספי משלם-המסים, שורך משבר. ואילו בבוהום פרחים עסקייה-התיאטרון. תוך שלושה חודשים עבד התיאטרון על 11 הפקות.

האיש העומד במרכז הפעילות הזאת הוא, כמובן, יהודי, בעל שם יהודי-ספרדי מובהק. הוריו של פטר צאדק היגרו מגרמניה לבריטניה עם עלות היטלר לשלטון. שם למד פטר בימוי. כשחזר לגרמניה, היה ראשו מלא רעיונות.

חלק מהרעיונות האלה נגעו לבמה עצימה. היא השתנתה עד ללא הכר. אח המתיאטרון הפורנו-פוליטי, הייתי העוזרת של אדולף היטלר, הוא מציג במרתף-בילה, כך שהקהל יכול להרוות את צימאונו בתשוקה הגרמנית המסורתית תוך שהוא מסתכל בצרור של בחורות ערומות המתעללות על הבמה, מתחת לסמל המיני הרימאיים, צלבי-הקס. באותו זמן עצמו מציג צאדק בתיאטרוננו את הסוחר מוונציה של שקספיר, שהפך גם הוא ללהיט קופתי.

ג מחויב הכמה יש לצאדק רעיונות. בבוהום, כמו ברוב התיאטראות הגרמניים, נהוג למכור את הכסאות למנויים, בדומה לתזמורת הפילהרמונית הישראלית. בעל המקום מוכרח היה לראות כל מחזה, אם רצה בכך, אם לא.

צאדק המציא שיטה של פינקסי-שיקים. בעל הפינקס קונה שיקים עבור 10 הצגות, תמורת 80-40 לירות, ומשתמש בהם

חברות מספרות על היטלר

תצלום זה נראה כאילו הוא לקוח מסרט-סטאלאג. אבל זה מחזה פורנוגרפי רציני, המוצג על קרשיו של תיאטרון גרמני מוכבד

בהחלט: הייתי העוזרת של אדולף היטלר. השם מזכיר, במיקצת, את ספר-הסטאלאג שפתח בשעתו אופנה בישראל, הייתי כלבתו של הקולונל שולץ. צאדק השתמש בפורנוגרפיה בכוונה תחילה, כדי למשוך הקהל חזרה לתיאטרון הרציני, ולהעביר בשורתו להמונים.